

Kv. Arbejderforbund..... Textilarbejderforbund.
Studentersamfundets Retshjælp..... Københavns Boligunder søgelse
Socialkontorer ang. off. Hjælp i... Skattemæssige Oplysninger.
større Byer.
Børnehaver, Fritidshjem.

Meningen var at aktivisere saa mange som muligt med Problemet. Ved Udarbejdelsen af Spørgeskemaer vilde Enkedsvalgets Skema kunne være vejledende, idet Oplysningerne stort set vilde være de samme som oplyst i Enkebetænkningen. Med Hensyn til Samarbejdsformen med D.K.N. var det Meningen, at der skulde nedsættes et Fællesudvalg bestaaende af 3 Medlemmer fra hver Organisation, og F.U. havde foreslaaet Lis Groes, Inga Dahlsgaard og Else Merete Ross. D.K.'s fam. pol. Udvalg vilde foreslaa, at der yderligere blev nedsat et Udvalg paa bredere Basis bestaaende af Landsformanden og Eugenie Engberg. D.K.'s Udvalg skulde lovrigt fortsætte sit Arbejde som hidtil. Else Merete Ross havde udarbejdet et Manuskript vedrørende den enligtstillede Moder, som skulde trykkes og udsende til Kredse.

Ellen Wolden-Ræthinge ankede over Forman i den til Socialministeren indsendte Skrivelse angaaende Ændring af Normalbidragene, hvori man havde brugt Vendinger som „D.K. erfarer med Bestyrtelse“-„Det er uforstaaeligt“ o.s.v.

Landsformanden svarede, at det havde været nødvendigt at udsende Skrivelse omgaaende idet Edel Saunte kort efter vilde opfordre Socialminister Strøm til at sætte Spørgsmaalet paa Dagsordenen, ligesom Fru Gloerfeldt-Tarp vilde gøre det samme efter D.K.N.'s Henvendelse om samme Sag. Skrivelsen kunde derfor ikke naa at blive godkendt af F.U.

Lissie Elsass Fridericia redegjorde for sin Betænkning om Abortspørgsmaalet- og udtalte at Spørgsmaalet Seksualklinikker, var en Sag, som D.K.'s fam. pol. Udvalg maatte følge, idet Spørgsmaalet i Øjeblikket var saa presserende, og Kvinder maatte tage Stilling til det.-

Landsformanden oplæste et Brev fra Formanden i Fredericia-kredsen Fru Grose Rasmussen, hvori hun ankede over Lissie Elsass "Ublufærdighed i sine Artikler".

Man diskuterede, hvorvidt Spørgsmaalet Seksualklinikker var en Sag, som D.K. burde støtte. Mange Kredsformænd var interesserede i Sagen.

Ingrid Larsen udtalte, at det var en meget vanskelig Opgave for D.K. at tage op, men at vi saa afgjort trængte til et saadant Arbejde. Kunde man derigennem være med til at hjælpe Moralen op, var det godt, men man maatte forudse, at det kunde betyde et yderligere Skred i Befolkningens Moral.

Lissie Elsass Fridericia gjorde opmærksom paa, at det var en Misforstaaelse, hvis man troede, at det væsentlig var ugifte Kvinder, der søgte Oplysning om Brug af Preventionen. I Sverrig udviste Statistiken at i 191 Tilfælde var 177 gifte Kvinder, der søgte Seksualklinikkerne, ligesom de gifte Kvinder var langt de fleste, der foresøgte at frakalde Abort.

Karen Frandsen udtalte, at Kvinder, dersom de var henvist til at søge private Læger- uden Tvivl vilde søge en kvindelig Læge.

Lissie Elsass Fridericia fremhævede det nødvendige i, at der paa Seksualklinikkerne var baade en mandlig og en kvindelig Læge. Man maatte ikke være afhængig af den enkelte Læges Indstilling. De Læger, der skal knyttes til Seksualklinikker maatte til Stockholm og se Klinikkerne deroppe.

Hovedstyrelsen var klar over, at der paa Landsmødet vilde fremkomme Kritik over Lissie Elsass' Artikler, og Landsformanden opfordrede Lissie Elsass til at forberede sig paa at svare.